

[Søren B. Jørgensen]

blevet afsluttet til tiden, og vi har også nogle gange måttet gribe ind.

Da vi i hjemmestyrekommissionen i sin tid foreslog oprettelse af det offentlige aftalenævn, gav vi ikke udtryk for, at vi her havde fundet de vises sten, men når folketinget flere gange må løse problemerne, rejser spørgsmålet sig, om ikke der kan konstrueres en anden og bedre forhandlingsform. Jeg ved ikke, om ministeren har gjort sig nogen overvejelser desangående, men jeg mener i hvert fald, vi må have undersøgt problemet og se, om der kan skabes en bedre ordning.

Jeg vil for det tredje godt sige, at når socialdemokratiet kan stemme for forslaget, er det også, som jeg sagde ved første behandling, fordi det anbefales af det grønlandske landsting.

Jeg vil godt pege på en meget alvorlig ting. Efter de udtalelser og de henvendelser, vi under udvalgsarbejdet har fået, og som er i et langt stærkere sprog – og som jeg også har opfattelsen af er langt mere alvorligt ment – end når vi førhen har lovgivet på området, frygter jeg, at vi i indeværende overenskomstperiode kan komme til at stå i den situation, at en lang række stillinger, bl.a. på sygepleje- og lægeområdet, ikke kan besættes.

Vi har fået det svar i udvalget, at der i øjeblikket er 14 maskinmesterstillinger, der ikke kan besættes, for der er ingen ansøgninger. Man får så private entreprenører til at løse opgaven, og det er dobbelt så dyrt. Jeg kan godt forstå, at det harmonerer med regeringens privatiseringspolitik, men det er i hvert fald dobbelt så dyrt.

Hvis det nu viser sig, hvad jeg ikke håber, at der bliver stor mangel på uddannet arbejdskraft, at der f.eks. ikke er sygeplejersker nok, så kystsygehusene eventuelt må lukke, at der ikke er lærere nok, at der ikke er maskinmestre nok til at passe vand-, varme- og elværkerne, kan det så tænkes, at der midt i overenskomstperioden skabes kontakt mellem parterne med henblik på at løse problemerne? Lad mig spørge ministeren rent ud: er det ministeren, eller er det landstinget, der nu har ansvaret for, at den nødvendige arbejdskraft er til stede?

Når jeg rejser dette spørgsmål, er det som sagt, fordi de deputationer, alle de henvendelser, vi har fået, peger på dette problem.

Jeg vil gerne have ministerens svar på dette spørgsmål.

Ministeren for Grønland (Tom Høyem):

Også jeg er meget glad for den store opbakning, der er bag lovforslaget. Jeg føler ligesom hr. Søren B. Jørgensen, at det ikke er med glæde, vi gennemfører det, men det er en nødvendighed.

Jeg skal svare på de tre spørgsmål, hr. Søren B. Jørgensen stillede.

For det første skal jeg sige, hvad jeg også sagde under første behandling, at de konflikter, der har været iværksat, er fuldt lovligt varslede konflikter, både når det drejer sig om strejker, og når det drejer sig om blokader, og der er ingen, der hverken moralsk eller politisk på nogen måde skal angribe sådanne lovlige virkemidler i en arbejdsmarkedskonflikt. Men lige så selvfølgelig er det, at vi nu kunne se, at det ikke gik længere, og det er derfor, vi må gribe ind, men ingen skal bebrejdes de lovligt varslede konflikter, der har været.

Må jeg for det andet sige om det offentlige aftalenævn, at det er rigtigt, som hr. Søren B. Jørgensen sagde, at det er en konstruktion, der er hjemlet ved lov her i folketinget, og skal det ændres, må der en anden lov til. Det forhold, at vi hver nytårsaften overfører i tusindvis af medarbejdere til landsstyrets ansvar fra vores ansvar, gør naturligvis, at en smidigere konstruktion er ønskelig, og jeg har allerede taget initiativ til at drøfte med landsstyret, om vi fra næste overenskomstperiodes start kan finde en mere smidig løsning end det offentlige aftalenævn, men det må i så fald naturligvis ske i fællesskab.

Det er rigtigt, at det offentlige aftalenævn måske ikke er de vises sten, men man har meget hårde arbejdsvilkår at arbejde under, og på de vilkår synes jeg man har gjort et tilfredsstillende arbejde. Det er vanskeligt at finde de vises sten, men jeg vil altså sammen med landsstyret arbejde videre på det.

Må jeg for det tredje sige så stærkt og høfligt og pænt, det er mig muligt, at der er brug for danskere i Grønland igennem ganske, ganske lang tid, og de danskere skal både psykologisk og økonomisk behandles ordentligt. Derfor har hr. Søren B. Jørgensen ret i den bekymring, at mange sygeplejersker,